

РЕШЕНИЕ

№ 17364

гр. София, 07.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **13585** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на Н. Г. Ш., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № Ж – 1060 / 26. 11. 2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба вх. № Е-11Х-00-214/02.07.2025г.

Жалбоподателят счита решението за незаконосъобразно, постановено при неизяснена реална фактическа обстановка, неправилно приложение на материалния закон, липса на доказателства за изложените мотиви, игнориране на релевантни доказателства, приемане на технически данни, които не са доказани с реални замервания. Посочва, че е собственик на урбанизиран имот в [населено място], общ, Априлци, който произхожда от разделянето на имот на майка му, присъединен към мрежата. Сочи, че имотът му е застроен преди 1973 г. и в границите на имота е съществувала селскостопанска постройка, запазена с електроенергия от партидата на основния имот, но след делбата електрозахранването е преустановено. Твърди, че съгласно действащия Общ устройствен план /ОУП/ на [община], [населено място], имотът се намира в урбанизирана територия, отредена за жилищна устройствена зона с ниско застрояване 04/Жм, като през 2023 г. е одобрен и подробен устройствен план - план за регулация и застояване /ПУП-ПРЗ/, с който имотът се обособява като УПИ I-118.474. Оспорва полученото от „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД Становище за условията на присъединяване, според което трябва да се изградят технически енергийни съоръжения и довеждаща линия, тъй като според него не се отчита наличието на използваната от оператора електроразпределителна мрежа, преминаваща и през имота. Твърди, че не е разгледан и предложен вариант за присъединяване към нея и че в

становището няма обявена и прогнозна цена за присъединяване, както и не е конкретизирано и не става ясно кое за чия сметка е. След като обжалвал пред КЕВР условията за присъединяване, получил Решение № Ж-1060/ 26.11.2025 г., с което жалбата му е отхвърлена като неоснователна. Счита, че на база противоречащи си удостоверения за статута на имота, КЕВР е приела, че имотът се намира извън строителните граници на населеното място. Поддържа, че терминът „строителна граница” следва да се разглежда като съответствие на „граница на населеното място” /урбанизирана територия/, допустима за застрояване. Прави се оплакване, че КЕВР е възприела изцяло твърденията на оператора, без да изиска реални технически измервания или SCADA данни и без да анализира действителния капацитет на енергийното съоръжение спрямо реалното потребление на вече присъединените клиенти. Моли съдът да отмени Решение № Ж – 1060 / 26.11. 2025г. и преписката да бъде върната на КЕВР със задължителни указания. Претендира и сторените по делото разноски. В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки. Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юр. Н., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Излага подробни аргументи в писмено становище.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. В проведеното по делото съдебно заседание се представлява от юриконсулт Т., който моли жалбата да бъде отхвърлена и претендира юриконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи следното:

Н. Ш. е собственик на поземлен имот с идентификатор 66771.118.474. в [населено място], [община], за който на 13.06.2025 г. подал Искане за проучване условията за присъединяване към разпределителната мрежа, експлоатирана от „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД /ЕРМ Запад/.

На 26.06.2025г. било издадено от ЕРМ Запад Становище № [ЕГН], според което за осъществяване на присъединяване следва да се изгради нов трафопост на граница на имота с път или на друго подходящо място в района, след учредяване право на строеж и сервитутно право в полза на ЕРМ Запад, както и да се изгради ново електропроводно отклонение 20 kV от стоманорешетъчен стълб (съществуващ или нов) на въздушен електропровод „С.“ 20 kV до новия трафопост.

На 02.07.2025г. Н. Ш. подал до КЕВР жалба срещу определените от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД условия за присъединяване.

На 16.07.2025 г. жалбата е изпратена на ЕРМ Запад за извършване на проверка, като е изискано и становище от дружеството по наведените оплаквания. В становището си ЕРМ Запад е посочило, че на 04.01.2023 г. Н. Ш. е подал за пръв път Заявление с вх. № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на съществуващ обект, който не е присъединен към електрическата мрежа, а именно „селскостопанска постройка” в ПИ с идентификатор 66771.118.474, находящ се в [населено място], [община]. При извършената проверка на място било установено, че посочената в нотариалния акт „селскостопанска сграда“ е разрушена и поземленият имот е незастроен. С оглед на това жалбоподателят бил уведомен, че следва да подаде заявление за проучване на условията за присъединяване при изграждане на нов обект или за електроснабдяване на приемник на електрическа енергия в незастроен имот. На 26.07.2023 г. Н. Ш. подал заявление с вх. № [ЕГН] за становище за изработване на ПУП-ПРЗ на жилищна сграда в ПИ с идентификатор 66771.118.474, [населено място]. Издадено е становище за съгласуване, в което е указано, че присъединяване на сградата към електроразпределителната мрежа може да се

осъществи след изграждане на нов трансформаторен пост и електропроводно отклонение средно напрежение. На 13.06.2025г. Н. Ш. подаде Заявление с вх. № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на съществуващ неприсъединен обект, изграден в степен на завършеност „груб строеж“: „едноетажна жилищна сграда“, находяща се в същия имот. След проверка на приложените документи е констатирано, че липсват доказателства дали имотът попада в регулационните граници на населеното място и е изпратено писмо за допълване на информацията. Според постъпил на 20.06.2025 г. отговор от заявителя, обектът е извън регулационните граници на населеното място. Приложено е удостоверение от [община], според което поземленият имот е урбанизирана територия и попада извън регулационните граници на населеното място. На 26.06.2025 г. ЕРМ Запад е изготвило Становище № [ЕГН]/26.06.2025 г., в което е предвидено присъединяването да се извърши чрез изграждане на нов трансформаторен пост, кабели средно и ниско напрежение (СрН и НН), стълб и табло на имотна граница, в което да се монтира средство за търговско измерване. Посочено е, че изграждането на нов трафопост се налага, тъй като най-близката съществуваща уредба е на приблизително разстояние 1100 метра от имота на жалбоподателя. Според ЕРМ Запад присъединяването на обекта на г-н Ш. към трансформаторен пост, разположен на голямо отстояние, противоречи на техническите правила и норми за експлоатация и развитие на мрежата, води до нарушаване на параметрите на мрежата, които следва да запазят допустимите стойности на напрежението.

На 25.07.2025 г. в КЕВР е постъпило ново писмо от жалбоподателя, в което е описано, че на границата на имота минава електроразпределителна мрежа НН и всички съседни имоти, дори и тези, застроени в земеделски земи, са присъединени към електрическата мрежа. Посочено е също, че ПИ 66771.118.474 е образуван след разделяне на предишен присъединен имот на три отделни, като след делбата електрозахранването в ПИ 66771.118.474 е било преустановено.

На 05.08.2025 г. КЕВР е изисквала от [община] информация попада ли в територията на регулационните линии (строителните граници) на населеното място ПИ 66771.118.474.

На 06.08.2025 г. в КЕВР е постъпил отговор от [община] с изх. № 997, според който със Заповед № 335/08.09.2023 г. на кмета на [община] е одобрен проект за ПУП-ПРЗ за ПИ 66771.118.474, по кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], обл. Л., УПИ 1-118.474, по регулационния план на махала П., [населено място]. С одобряването на този проект за ПУП, ПИ с идентификатор 66771.118.474 е включен в регулацията (строителните граници) на [населено място], общ. Априлци, обл. Л..

На 07.08.2025 г. в Комисията е постъпило писмо от г-н Ш., в което е описано, че на около 3 метра от границата на имота към пътя е разположено неизползваемо електромерно табло, обозначено с надпис „Електроразпределение - П. , с идентификационен номер 264. В него се намира монтиран и работещ електромер с фабричен № 50350981 с отчетена стойност на потребление и пломба с 2023 г., поставена от служител на ЕРМ Запад. Това според него ясно показва, че уредът е бил технически проверяван и обслужван от оператора съвсем наскоро. Този електромер е захранвал незаконна постройка, която не се използва повече от 15 г. Въпреки това инфраструктурата и самият уред продължават да съществуват, без да се използват, и са част от активната мрежа на оператора, захранваща съседни имоти в махала П.. Според жалбоподателя, това представлява доказателство за действаща и използвана мрежа, която е технически напълно пригодна за присъединяване на имота, без необходимост от изграждане на нов трафопост или скъпа инвестиция.

На 20.08.2025 г. в КЕВР е постъпило ново писмо от г-н Ш., към което е приложена извадка от ПУП-ПРЗ, одобрен със Заповед № 335/08.09.2023 г.

На 13.10.2025 г. в Комисията е постъпило ново писмо от [община], в което е описано, че поради

фактическа грешка, допусната в предходното писмо с изх. № 997/06.08.2025 г., [община] предоставя следната вярна информация: ПИ с идентификатор 66771.118.474 по КККР на [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-2/27.01.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК, попада извън регулационните граници на [населено място], обл. Л.. За поземлен имот с идентификатор 66771.118.474, по КККР на махала П., [населено място], е одобрен със Заповед № 335/08.09.2023 г. на кмета на [община] за ПУП-ПРЗ, с който се обособява УПИ 1-118.474 с предназначение „за ниско жилищно застрояване“ в устройствена зона, в която се намира по одобрен ОУП на [община], [населено място] - „жилищна устройствена зона с ниско застрояване 04/Жм. Поземлен имот 66771.118.474 е обособен като УПИ 1-118.474, но остава извън регулационните граници на [населено място], обл. Л..

На 14.10.2025 г. КЕВР е изисквала от ЕРМ Запад следната информация: 1. Еднолинейна схема на съоръженията в района на присъединявания обект на ниво НН и СрН с нанесени дължини и сечения на проводниците и кабелите, мощност на трансформаторите СрН/НН и зает/свободен капацитет към днешна дата; 2. Налице ли е съществуваща мрежа до имот с идентификатор 66771.118.474. Има ли съществуващо табло на имотна граница с монтиран електромер с фабричен № 50350981; 3. Доказателства за изпълнение на изискването на чл. 12, ал. 3, т. 4 от Наредба № 6 за представяне заедно с прогнозната цена на описание на включените в нея обосновани разходи, свързани с присъединяването на обекта; 4. Доказателства за изпълнение на изискванията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 - налични ли са други начини за присъединяване на обекта, осигуряващи по-добро икономическо и техническо решение.

На 20.10.2025 г. е постъпил отговор от ЕРМ Запад, в който е описано следното:

По т. 1: ЕРМ Запад е приложило еднолинейна схема на съоръженията в района на присъединявания обект на НН и СрН с нанесени дължини и сечения на проводниците и кабелите. Най-близкото енергийно съоръжение до имота на жалбоподателя, което е собственост на дружеството, е трафопост (ТП) „1 С. . Мощността на трансформатора е 100 kVA, общо предоставената мощност на присъединените клиенти е 1083,9 kW, преди прилагането на коефициент на едновременност.

По т. 2: До имот С идентификатор 66771.118.474, [населено място] преминава мрежа НН, клон „А“ от ТП „1 С.“, собственост на ЕРМ Запад. Електроенергийните съоръжения (трафопост и мрежа НН) са изградени преди 1999 г. и на основание чл. 60, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност и § 26 от ЗЕ (обн. ДВ, бр. 107 от 09.12.2003 г.) електроразпределителното дружество притежава сервитутни права да ползва и поддържа съоръженията, както и право на преминаване на хора и техника. Мрежата, преминаваща в близост до имота на г-н Ш., захранва два съседни имота, присъединени в миналото, които Дружеството снабдява с електрическа енергия при съществуващите условия. За единия от тези имоти с идентификатор № 66771.34.31 е монтиран посоченият в писмото на КЕВР електромер с фабричен номер 50350981. За присъединените обекти с предоставен достъп до мрежата електроразпределителното дружество е ангажирало определен капацитет, предоставило е гарантирана мощност, която не може да предоставя за нови присъединявания.

По т. 3: Съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 цената за присъединяване на крайни клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект, което е отчетено в чл. 7 на Становище № [ЕГН]/26.06.2025 г. В Становището е предвидено изграждане на нов трафопост на граница на имота с път или на друго подходящо място в района, след учредяване право на строеж и сервитутно право в полза на ЕРМ Запад. Към датата на издаване на становището не е определено точното място, на което ще се изгради трафопостът, съответно не е

ясно и трасето на новите кабелни линии, поради което не могат да бъдат определени и изчислени разходите по актуални цени на материали.

По т. 4: Определена е оптимална схема за присъединяване на обекта на г-н Ш.. ЕРМ Запад е предоставило извадка от „Географска информационна система София“ ЕООД, от която е видно, че трафопост „1 С.“ е на 1064 линейни метра до обекта, но при отчитане на денивелацията на пресечения терен реалното разстояние е над 1100 метра. Присъединяване на обект на голямо отстояние от трафопоста би довело до недопустимо влошаване на стойностите на захранващото напрежение, както за новия, така и за вече присъединените клиенти. ЕРМ Запад е предоставило в табличен вид изчисления за пад на напрежението при мощност на присъединявания обект 6 kW и 12 kW (каквато е и заявената мощност на обекта) на жалбоподателя. Видно от стойностите, последицата от евентуално присъединяване към съществуващата мрежа НН ще бъде недопустимо понижаване качеството на доставяната електрическа енергия.

Въз основа на извършените проверки и събраните доказателства КЕВР е направила заключение, че предвид полученото писмо от [община] с вх. № Е-11Х-00- 214/13.10.2025 г., според което имотът е извън регулационните граници на населените места, се налага извод, че електроразпределителното дружество правилно е определило цената за присъединяване на база на действителните разходи по индивидуален проект, съгласно чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /Наредба № 1/. Въз основа на направените от ЕРМ Запад изчисления относно пад на напрежението при присъединяване на обекта на жалбоподателя към ТП „1 С.“ Комисията е приела, че последицата от евентуално присъединяване към съществуващата мрежа НН ще бъде недопустимо понижаване качеството на доставяната електрическа енергия. Направила е заключение, че ЕРМ Запад е спазило чл. 116, ал. 2 от ЗЕ, като е определило технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи, при отчитане на възможно най-доброто икономическо, техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електроразпределителната мрежа. Приела е, че ЕРМ Запад е изпълнило изискванията на действащата нормативна уредба за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към разпределителната електрическа мрежа, поради което жалбата на Н. Ш. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е неоснователна. С оглед на това с Решение № Ж – 1060 / 26. 11. 2025 г. КЕВР е прекратила административното производство по жалба вх. № Е-11Х-00-214/02.07.2025г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, като съгласно ал.7 редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 - Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката (Наредба № 3). Съгласно чл.147, ал.1 от Наредба № 3, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Оспореното по настоящото дело решение е взето с единодушие на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“. С оглед на това, то е издадено от компетентен орган в

предвидената от закона форма.

Решението е подробно мотивирано с излагане на фактическите и правни основания, въз основа на които е формирано волеизявлението на административния орган. Административният орган е положил дължимите процесуални усилия за събиране на необходимите доказателства и установяване на релевантните факти.

Основният спор по делото е относно приложението на материалния закон и се свежда до това правилно ли са определени условията за присъединяване в издаденото от ЕРМ Запад Становище № [ЕГН]/26.06.2025 г. и в тази връзка дали цената следва да бъде определена на база на действителните разходи за изграждане на съоръжения по индивидуален проект.

Според чл.33, ал.1 от Наредба 1 за регулиране на цените на електрическата енергия /Наредба №1/, цените за присъединяване на крайни клиенти към електроразпределителни/затворени електроразпределителни мрежи се образуват в зависимост от предоставената мощност в kW и се разделят в 7 основни групи. Съгласно ал.4, цената за присъединяване на крайни клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Дефиницията за населено място се съдържа в Закона за административно-териториалното устройство на Република България /ЗАТУРБ/. Съгласно чл.3, ал.1 от ЗАТУРБ, териториални единици са населените места и селищните образувания. Чл.3, ал.2 от ЗАТУРБ определя населеното място като исторически и функционално обособена територия, определена с наличието на постоянно живеещо население, строителни граници или землищни и строителни граници и необходимата социална и инженерна инфраструктура. В чл. 18, ал.1 от ЗАТУРБ е регламентирано, че територия на населеното място е селищната територия, определена от строителните му граници, и извънселищната територия, определена от границите на землището.

На свой ред, за целите на ЗУТ е дадена легална дефиниция в §5, т.6 от ДР на ЗУТ, според която "територия на населено място" е селищната територия, обхваната от границите му (строителните му граници), определени с устройствен план, без да се включва землището. В ЗУТ се съдържа дефиниция и за "неурегулирана територия" - територия, в която поземлените имоти не са урегулирани с подробен устройствен план / §5, т.3 от ДР/.

Съгласно чл.7, ал.1 от ЗУТ, според основното им предназначение, определено с концепциите и схемите за пространствено развитие и общите устройствени планове, териториите в страната са: урбанизирани територии (населени места, селищни образувания и индустриални паркове извън границите на населените места и селищните образувания), земеделски територии, горски територии, защитени територии, нарушени територии за възстановяване, територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта. Конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план и може да бъде: в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях - за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа инфраструктура, за специални обекти и други /чл.8, т.1 ЗУТ/. Видно от посочените разпоредби, възможно е

да има урбанизирана територия и извън границите на населените места - например в селищно образувание или в индустриален парк. Тоест фактът, че даден имот попада в урбанизирана територия не означава непременно, че е част от територията на населено място.

В случая по делото е безспорно, че имотът на жалбоподателя, за който се иска присъединяване към електрическата мрежа, се намира в урбанизирана територия и за него има одобрен подробен устройствен план, с който се обособява урегулиран поземлен имот – УПИ I-118.474 с предназначение „за ниско жилищно застрояване“. Съвкупният анализ на доказателствата по делото обаче сочи, че имотът не попада в строителните граници на [населено място], [община], съответно не е част от територията на населеното място по смисъла на §5, т.6 от ДР на ЗУТ. Това става категорично ясно от Удостоверението с изх. № 811/20.06.2025г. на [община] /л.128/, от писмото на кмета на Общинта Априлци с вх. № Е-11Х-00-214 от 13.10.2025г., според което УПИ I-118.474 е извън регулационните граници на [населено място], обл. Л., а така също и от приобщеното по делото Удостоверение от [община] с изх. № 302/09.03.2026г. /л.174/, видно от което имотът попада изцяло в границите на селищно образувание 04/жм на [населено място].

Съгласно чл.3, ал.4 от ЗАТУРБ, селищните образувания са територии извън строителните граници на населените места, устроени за осъществяване на специфични функции, които са определени със строителни граници, но нямат постоянно живеещо население. Видно от чл.22, ал.1 от ЗАТУРБ, територията на селищното образувание се определя от неговите строителни граници. С. образувание е разположено на територията на едно или повече населени места и няма самостоятелно землище. С оглед на това, след като имотът на жалбоподателя е разположен в границите на селищно образувание и е извън регулационните граници на [населено място], то същият не попада в територията на населеното място по смисъла на §5, т.6 от ДР на ЗУТ. Следователно, няма основание да се приеме, че цената за присъединяване на имота следва да се определи съобразно чл.33, ал.1 от Наредба № 1. Правилно КЕВР е приела, че приложима в случая е хипотезата на ал.4 относно присъединяването на обекти в територии извън регулация на населените места, което означава, че цената следва да се определи на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Съдът намира за законосъобразни направените от Комисията изводи по отношение издаденото Становище за условията и начина за присъединяване. По направените от жалбоподателя възражения и оплаквания Комисията е извършила обстойна проверка, като е изисквала подробна и конкретна информация от електроразпределителното дружество.

Съгласно чл.116, ал.2 от Закона за енергетиката, операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да определи технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. Съответно, чл.2, ал.1 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи предвижда, че обекти за потребление се присъединяват към електрическата мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение. Тълкуването на посочените разпоредби

показва, че определянето на техническите изисквания за присъединяване към електрическата мрежа е изцяло от компетентността на оператора на разпределителна мрежа. В рамките на своите правомощия по разглеждането на жалби срещу операторите на мрежите Комисията следва единствено да извърши проверки относно това спазени ли са критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и дали е определено възможно най-доброто икономическо и техническо решение.

В настоящия случай електроразпределителното дружество и Комисията не отричат, че до имота на жалбоподателя преминава мрежа „Ниско напрежение“, както и че в близост е разположен трафопост, чрез които се запазват с електроенергия два съседни имота. По делото обаче е представена извадка от „Географска информационна система София“ ЕООД, че трафопостът е разположен на разстояние над 1200 метра до обекта на жалбоподателя, при отчитане денивелацията на терена. Дружеството е посочило, че от една страна, присъединяването на обект на такова отстояние от трафопоста би довело до влошаване стойностите на запазващото напрежение – както за новия, така и за вече присъединените клиенти. От друга страна, представени са изчисления, че при евентуално присъединяване на заявената мощност на обекта на жалбоподателя ще бъде значително понижено качеството на доставяната електрическа енергия, което означава, че не би могло да се гарантира сигурното функциониране на електроенергийната система. С оглед на това Комисията обосновава е приела, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е изпълнило изискванията на действащата нормативна уредба за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към разпределителната електрическа мрежа и няма основания да се счита, че в изготвеното от дружеството становище не е определено възможно най-доброто икономическо и техническо решение.

При това положение КЕВР правилно е приела, че подадената до нея жалба се явява неоснователна и е прекратила административното производство. Обжалваното Решение № Ж - 144 от 14.02.2024 г. се явява законосъобразно изцяло и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на заинтересованата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. Ш. срещу Решение № Ж – 1060 / 26. 11. 2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Н. Г. Ш. да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД сума в размер на 102,26 евро за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: